

и на кого е той явилъ, защото думитѣ не сж ловяли, но писмата. Другитѣ твърдо постоянствуваха, че трѣба да се извѣсти чрѣзъ писма подпечатени съ комитетскиятъ печатъ и тогава по-друго впечатление давало на поканенитѣ. „Ако и да пропадне нѣкой, нищо. Ний работимъ за да откриемъ работата си единъ день; но пакъ по е разумно да се назимъ да не се открие нѣщо за да стане прѣпятствие на прѣготовлението“. „Както и да е каза Нено, да се пазиме строго, да не би ний съвѣтницитѣ на комитетътъ да ни събератъ прѣди врѣме въ затвора и тамъ да правимъ съвѣщание! . . . много добрѣ се пазете“. За да поднесатъ писмата задължиха се членовѣтѣ. Нено и Г. Кириаковъ ще отидатъ за полскитѣ села. Д. Кукумявковъ и Д. Сжбевъ за балканскетѣ—; Г. Тиховъ за Кортенъ Терзоба и др.; П. Костовъ и А. Кутевъ ще проповѣдатъ за бунтъ въ градътъ и К. Тотювъ ще замине за Лѣсковецъ, Орѣховица и Търново,—съ особно писмо. Писмата ще се съчинятъ отъ Илариона, и на вториятъ день на Великъ-день, всѣкой ще излѣзе. К. Тотювъ тогава се искаа, че въйводата билъ заведенъ у тѣхъ, отъ Г. Кириаковъ, и братията му не искали да се завърнатъ въ кѣщи отъ страхъ за да не издаде нѣкой, че въйводата е у тѣхъ; да не би най-сетнѣ и тѣ да явятъ. По молбата му, о-прѣдѣли се мѣсто за прикриване на въйводата у кѣщата на Андонъ Кутевъ; защото отъ тѣзи кѣща лесно може избѣгна прѣзъ комшудцитѣ и отъ тамъ на крайтъ. К. Тотювъ отиде въ кѣщата си, дѣто бѣше самъ въйводата заключенъ. Слѣдъ малко отидаха: Г. Кириаковъ, П. Костовъ, Д. Кукумявковъ. При всѣко изхлопване на пѣтната врата, въйводата отиваше въ оборѣтъ и като се увѣряваше, че нѣма опасность отъ посрѣщача, тогава се прибираше въ кѣщи. Членовѣтѣ му казаха,